

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/01495-0/2019
Érkezett:	2019. SZEPTEMBER 19.
Példány:	1
Melléklet:	10 db
Kezelőiroda:	dei

Az irat elektronikus formát készített másolat

Tisztelt Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság!

1027 Budapest, Tölgyfa u. 1-3.

úján

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK	
FŐLAJSTROMSZÁM	KEZDŐIRATON: KR-20190829
Postán/Gyűjtőládába/Személyesen/E-mailen/Faxon/éirat/Kézbesítéssel	
Érkezett:	2019. AUG. 30.
PÉLDÁNY:	1/1
MELLÉKLET:	KÖZTUK: meo.2
FŐLAJSTROMSZÁM:	131K.31023/2019
UTÓIRATON:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

alkotmányjogi panasza

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] Indítványozónak

képv:

[REDACTED]

A Tisztelt Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13.K.31.023/2019/5. számú ítélete és a Kúria Kfv.VI.37.785/2019/3. számú végzése ellen.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDAKT] Indítványozó jelen kérelemhez csatolt jogi képviselőjében eljárva az alábbi tiszteletteljes

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján állapítsa meg a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13. K. 31. 023/2019/5. számú ítéletének és a Kúria Kfv. VI. 37. 785/2019/3. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérem továbbá a Tisztelt Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot, hogy az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján az Indítványozó kiutasításának végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggeszteni szíveskedjen.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

[REDAKT] 2019. március 8. napján családi együttélés célú tartózkodási engedély kiállítása iránti kérelmet terjesztett elő az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (akkori nevén: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal) Ügyfélszolgálatán, melyhez – figyelemmel a Harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 17/A. § (1) bekezdésére – méltányossági kérelmet csatolt annak érdekében, hogy kérelmét Magyarországon terjeszthesse elő. A kérelem 106-1-22537/2019-T. sorszámon került iktatásra.

A Tisztelt Főigazgatóság az engedélyügyi eljárás megindításával párhuzamosan idegenrendészeti eljárást indított 106-1-22581/2019-Ké. számon figyelemmel arra, hogy Indítványozó nem rendelkezett Magyarországon való tartózkodásra jogosító okmánnyal. Ennek körében meghallgatta [REDAKT] és férjét, majd Indítványozó kiutasítása felől döntött.

A határozat ellen felülvizsgálati kérelemmel éltünk a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság felé, aki a kereseti kérelmet 13. K. 31. 023/2019/5. számú ítéletével elutasította, arra az álláspontra helyezkedve, hogy a Tisztelt Főigazgatóság tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett azzal, hogy [REDAKT] és férjét meghallgatta, továbbá jogszerűen döntött a kiutasítás felől.

A jogerős ítélettel szemben rendkívüli perorvoslatként felülvizsgálati kérelemmel fordultunk a Kúria felé, melyben előadtuk, hogy álláspontunk szerint a Tisztelt Bíróság súlyosan elmulasztotta indokolási kötelezettségét a sérelmezett ítélet vonatkozásában, abban ugyanis számos felmerült jogkérdést negligált.

Az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság annak okán rendelkezett [REDAKT] kiutasítása felől, hogy a kérelem benyújtásának pillanatában nem rendelkezett érvényes tartózkodási

engedéllyel, vagy egyéb, Magyarországon való tartózkodását legalizáló okmánnyal. Indítványozó azonban éppen annak érdekében jelent meg a Tisztelt Főigazgatóság hivatali helyiségében néhány nappal Magyarországra érkezését követően, hogy hazánkban való tartózkodását legalizálja, és az ehhez szükséges valamennyi dokumentumot a hatóság rendelkezésére bocsátotta.

A Tisztelt Főigazgatóság következetesen arra az álláspontra helyezkedett, hogy méltányossági kérelem elbírálása nem előkérdése a kiutasítás tárgyában hozott döntésnek, azonban ezt jogszabályi rendelkezéssel sehol sem tudta igazolni. A Harmtv. 17/A. § (1) bekezdése lehetőséget biztosít az ügyfelek számára, hogy különös méltánylást érdemlő esetben a kérelmet Magyarországon terjessze elő, azzal azonban, hogy a méltányossági kérelem elbírálását megelőzően a hatóság [REDAKT] [REDAKT] kiutasítása felől döntött, a kérelem tulajdonképpen tárgytalanná vált, Indítványozó eszett attól a jogától, hogy méltányossági kérelmét érdemben elbírálják.

A kereseti kérelemben előadtuk, hogy az alperesi határozat 1-3, illetve 4-9. oldala szöges ellentétben áll egymással, az ismertetett országjelentés ugyanis arra az álláspontra helyezkedett, hogy Indítványozó származási országa komoly biztonsági kockázatot jelent, majd ezt követően a hatóság megállapította, hogy Indítványozó kiutasításának akadályja nincsen. A Tisztelt Főigazgatóság védiratában hivatkozott a Harmvhr. 124. § (3) bekezdésére, mely alapján az idegenrendészeti hatóság a menekültügyi hatóság véleményétől nem térhet el, jelen eljárásban azonban pont ezt tette. Habár az alperesi határozat csupán Nigériára vonatkozó országjelentést tartalmaz, konkrét állásfoglalást nem – e körben tehát a határozat indokolása hiányos –, a komoly biztonsági kockázatba sorolás álláspontom szerint önmagában megalapozza a kiutasítás tilalmát.

Sérelmezett ítéletében a Tisztelt Bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az Általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (továbbiakban: Ákr.) 62. §-ában megjelölt jogsértés jelen ügyben nem állapítható meg, ugyanis az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság döntését képező bizonyítási eljárást lefolytatta, [REDAKT] [REDAKT] meghallgatta. A tényállás tisztázásának kötelezettsége jogi álláspontom szerint azonban nem merülhetett volna ki ennyiben. A Tisztelt Főigazgatóság által hozott határozat tartalmazza, hogy az eljáró ügyintéző a BMH Nemzetközi Együttműködési Főosztály Schengeni Együttműködési Osztályon keresztül megkereséssel élt a dán hatóságok felé, azonban a döntés meghozataláig erre válasz nem érkezett. Tekintettel, hogy jelen eljárás 2019. március 8. napján indult, majd március 13-án, Indítványozó személyes meghallgatását követően szinte azon nyomban le is zárult, nem meglepő, hogy nem érkezett válasz a megkeresésre. Álláspontom szerint a Tisztelt Főigazgatóság akkor járt volna el jogszerűen, ha felfüggesztve az idegenrendészeti eljárást megvárta volna a dán hatóságoktól a választ. Ennek lehetősége azonban fel sem merült, a sérelmezett határozat nem tartalmaz semmiféle indokolást arra tekintettel, hogy miért nem tartotta indokoltnak az eljárás felfüggesztését – az indoklás tehát e körben is hiányos.

Sérelmezem továbbá a Tisztelt Bíróság tanúbizonyítás körében kifejtett álláspontját. A Tisztelt Bíróság arra tekintettel mellőzte [REDAKT] [REDAKT] [REDAKT] [REDAKT] anuként való meghallgatását, hogy a tanúbizonyítási indítvány nem a jogszabályoknak megfelelően került előterjesztésre. A Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp) 284. § (1) bekezdése alapján „A tanúbizonyítási indítványban be kell jelenteni a tanú nevét és idézhető címét.” A Pp. 285. § alapján „A tanú nevén kívül a tanú egyéb adatait külön lapon kell

bejelenteni, kivéve, ha a tanú az adatainak feltüntetéséhez előzetesen hozzájárult, vagy ha az adatokat valamennyi peres fél ismeri, vagy azok valamely közhiteles nyilvántartásból bárki számára megismerhetők.”

Jelen esetben a Tisztelt Bíróság egyrészről ismerte mind [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] nevét és idézhető lakcímét, mivel a keresetlevél kötelező tartalmi elemeként Felperes adatait megjelöltük, továbbá értelemszerűen férje is ugyanazon a lakcímen tartózkodik. Másrészről, a Pp. 285. § második fordulója kimondja, hogy amennyiben valamennyi peres fél ismeri a tanú adatait, a tanúbizonyítási indítvány külön lapon való feltüntetése mellőzhető. Tekintettel arra, hogy a Tisztelt Főigazgatóság tanúként meghallgatta mind [REDACTED], személyes adataikkal tisztában volt, ennél fogva a tanúbizonyítási indítvány szabályszerű volt, a Tisztelt Bíróság kizárólag erre hivatkozva nem utasíthatta volna el kettejük meghallgatását.

A Tisztelt Bíróság ítéletében tehát több ízben elmulasztotta indokolási kötelezettségét: nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy előkérdésnek minősült-e jelen esetben a méltányossági kérelem, ahogy abban sem, hogy álláspontja szerint összhangban van-e a Nigériáról készült országjelentés a határozat többi részével, illetőleg ezen álláspontját mire alapozza.

A Kúria Kfv. VI. 37. 785/2019/3. számú végzésével a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadása felől döntött, álláspontja szerint ugyanis a befogadás feltételei nem állnak fent, a felvetett jogkérdés súlyát, társadalmi jelentőségét, Kúria gyakorlatától eltérő ítéleti rendelkezéseket nem találta igazoltnak.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az Abtv. 26. § (1) bekezdés b) pontja előírja, hogy alkotmányjogi panasz csak abban az esetben terjeszthető elő, ha az érintett személy jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy az számára nincs biztosítva.

Az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság 106-1-22581/2019-Ké. számú határozata ellen kereseti kérelemmel éltünk a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság felé, mely kérelem 13. K. 31. 023/2019/5. számon elutasításra került. A jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztettünk elő, mely alapján indult eljárás a Kúria Kfv. VI. 37. 785/2019/3. számú végzésével befejeződött.

Nyilatkozom, hogy a Kúria előtt folyamatban volt eljárás lezárult, nincs eljárás folyamatban jelen ügyben semmilyen szerv előtt.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria Kfv. VI. 37. 785/2019/3. számú végzését elektronikus úton jogi képviselő, Szűcs A. Gábor Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd (egyben hivatalos iratok kézbesítésére kijelölt jogi képviselő):

[REDACTED] 2019. július 11. napján vette kézhez, ekként az Abtv. 30. § (1) bekezdés szerinti 60 napos határidő megtartottnak minősül.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Indítványozó a közigazgatási hatósági eljárásban ügyféli minőségben, míg az azt követő bírósági eljárásokban felperesi minőségben szerepelt, ekként érintettsége aggálymentesen megállapítható.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Alább kifejtett indokaim alapján az Alaptörvény XXVIII. cikk (tisztességes eljáráshoz való jog) és az L) cikk (házasság és család védelme) bírósági eljárásban való sérelmére hivatkozom. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme volt értelemszerűen az, amely a bírói döntést érdemben befolyásolta: amennyiben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság nem utasította volna el téves jogalkalmazásából eredően a tanúbizonyítási indítványt, és meghallgatta volna [REDACTED] és férjét, nagy valószínűséggel az eljárás más eredménnyel zárult volna, a döntés nem lett volna sablonszerű, hanem a felek helyzetére fókuszálva egy méltányos, az alapvető jogokat figyelembe vevő és tiszteletben tartó döntés születhetett volna.

Az Alaptörvény L) cikkének jelen üggyel való összhangja jogi álláspontom szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés. Magyarország azon felelősségvállalása, hogy támogatja a házasságot és a családot, nem csak saját állampolgáira vonatkozik. Harmadik országbeli állampolgárok esetében számos esetben előfordul, hogy a tartózkodási engedély kiadása iránti kérelem elutasítása, vagy – mint jelen ügyben – idegenrendészeti eljárás keretében elrendelt kiutasítás azt eredményezi, hogy a döntések hatására családok szakadnak szét, házasságok mennek tönkre a kényszerű távollét hatására, vagy gyermekek nőnek fel egyik szülőjük nélkül. Erre tekintettel meggyőződésem, hogy a kiutasítás és a családi együttéléshez fűződő alapjog összhangjának Alkotmánybíróság általi vizsgálata elengedhetetlen, e kérdés társadalmi jelentősége a sérelmezett bírói döntésen jelentősen túlmutat.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

Panaszomat az Alaptörvény XXVIII. cikkére és L) cikkére alapítom.

A XXVIII. cikk kimondja, hogy *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”*

A tisztességes eljárás olyan alapvető jelentőségű jog, melynek érvényesülése nélkül nem beszélhetünk jogállami döntéshozatalról. Határozott jogi álláspontom, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság eljárása nem felelt meg ennek a követelménynek, döntéshozatalához ugyanis nem tárta fel kellőképpen az ügy lényegére kiható tényállást, csupán az alperesi minőségben álló Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság tényállását vette alapul, annak valóságtartalmában és jogszerűségében a kereseti kérelemben kifogásoltak ellenére maradéktalanul megbízva.

A fentiekben kifejtettek alapján a Tisztelt Főigazgatóság azért döntött [REDACTED] kiutasítása felől, mert nem rendelkezett olyan okmánnyal, amely Magyarországon való tartózkodását legalizálta volna. Azt a tényt azonban sem a Tisztelt Főigazgatóság, sem a Tisztelt Bíróság nem értékelte súlyának megfelelően, hogy Indítványozó pont abból a célból jelent meg beutazását követően nyomban a Tisztelt Főigazgatóság hivatali helyiségében, hogy hazánkban való

tartózkodását legalizálja. Ennek keretében családi együttélés célú tartózkodási engedély iránti kérelmet terjesztett elő.

Hangsúlyozom, hogy a vonatkozó jogszabályok alapján az idegenrendészeti hatóságnak nem [REDACTED] kiutasítása volt az egyetlen opció döntéshozatala során, a Harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (továbbiakban: Harmtv.) 45. § (5) bekezdése kimondja, hogy „Az idegenrendészeti hatóság az eljárás végleges befejezéséig eltekinthet a kiutasítás elrendelésétől, ha Magyarország területén jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár tartózkodási engedélyének vagy tartózkodásra jogosító egyéb engedélyének meghosszabbítása folyamatban van.”

Jelen ügyben a törvény által felállított feltétel fennállt, [REDACTED] 2019. március 8. napján családi együttélés célú tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmet terjesztett elő.

A tisztességes eljárás függvényében előadom továbbá, hogy a keresetlevélben indítványoztuk, hogy a Tisztelt Bíróság tanúként hallgassa meg [REDACTED] és férjét, [REDACTED]. A bíróság az indítványra érdemben már csak a keresetet elutasító ítéletében reagált, s – álláspontom szerint jogellenesen – megállapította, hogy a Pp. vonatkozó szabályai szerint a felperes nem megfelelően jelentette be a tanúbizonyítási indítványát.

A Pp. 284. § (1) bekezdése alapján „A tanúbizonyítási indítványban be kell jelenteni a tanú nevét és idézhető címét.” A Pp. 285. § alapján „A tanú nevén kívül a tanú egyéb adatait külön lapon kell bejelenteni, kivéve, ha a tanú az adatainak feltüntetéséhez előzetesen hozzájárult, vagy ha az adatokat valamennyi peres fél ismeri, vagy azok valamely közhiteles nyilvántartásból bárki számára megismerhetők.”

Jelen esetben a Tisztelt Bíróság egyrésztől ismerte mind Felperes, mind [REDACTED] nevét és idézhető lakcímét, mivel a keresetlevél kötelező tartalmi elemeként Felperes adatait megjelöltük, továbbá értelemszerűen férje is ugyanazon a lakcímen tartózkodik. Másrészt, a Pp. 285. § második fordulata kimondja, hogy amennyiben valamennyi peres fél ismeri a tanú adatait, a tanúbizonyítási indítvány külön lapon való feltüntetése mellőzhető. Tekintettel arra, hogy az Alperes tanúként meghallgatta mind [REDACTED], személyes adataikkal tisztában volt, ennél fogva a tanúbizonyítási indítvány szabályszerű volt, a Tisztelt Bíróság kizárólag erre hivatkozva nem utasíthatta volna el kettejük meghallgatását.

Összefoglalva, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete álláspontom szerint azért nem felel meg a tisztességes eljárás követelményének, s így az Alaptörvény XXVIII. cikkének, mert a tárgyalás folyamán sem a felperest, [REDACTED] sem férjét nem hallgatta meg, ekként a tisztességes eljárás szerves részét képező közvetlenség elve sérült, a Tisztelt Bíróság döntését kizárólag a közigazgatási iratanyagra hagyatkozva hozta meg, a felperesi indítványokat és álláspontokat figyelmen kívül hagyva.

Az Alaptörvény L. cikke értelmében „(1) Magyarország védi a házasság intézményét mint férfi és nő között, önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a családot mint a nemzet fennmaradásának alapját. A családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülő-gyermek viszony. (2) Magyarország támogatja a gyermekvállalást.”

Az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság azzal a döntésével, hogy [REDACTED] [REDACTED] kiutasította, elszakította férjétől, és megfosztotta őt attól a lehetőségtől, hogy vele családot alapítson. Tette ezt annak ellenére, hogy személyes meghallgatásuk alkalmával egyezően úgy nyilatkoztak, hogy együtt akarnak élni és gyermeket akarnak vállalni. Mind a hatóság, mint a Tisztelt Bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy kettejük kapcsolata nem lehet valós, mert csupán rövid ideje ismerik egymást. Álláspontom szerint azonban kizárólag a rövid ismerettségből nem lehet aggálymentesen arra a következtetésre jutni, hogy nincs közöttük szoros kapcsolat, hiszen bár valóban csak néhány napot tudtak együtt tölteni, az interneten keresztül már sokkal korábban, 2017-ben megismerkedtek.

Tény, hogy [REDACTED] [REDACTED] kapcsolata nem nevezhető tipikusnak, tíz-húsz évvel korábban elképzelhetetlen lett volna, hogy két személy ekkora távolságból megismerkedjen, egymásba szeressen, és már a személyes találkozást megelőzően közös jövőt és családot tervezzenek. Mára azonban a statisztikák szerint öt kapcsolatból egy az interneten indul, így egyáltalán nem tartom meglepőnek vagy hihetetlennek azt, hogy a felek között valódi, szoros kapcsolat alakult volna ki. Megjegyzem, álláspontom szerint a Tisztelt Főigazgatóság nem vizsgálta elégséges mértékben kettejük viszonyát, a meghallgatásról készült jegyzőkönyvek hitelesen tanúsítják, hogy mindössze sablonos kérdéseket tett fel az eljáró ügyintéző, az egyéniesítés követelményét egyértelműen negligálva. Ezt a mulasztást a Tisztelt Bíróság sem orvosolta eljárása során, holott kifejezetten indítványoztuk, hogy a tárgyaláson tanúként hallgassa meg mindkét felet, hogy bizonyítást nyerjen az, hogy a kettejük közt fennálló kötelék elégséges alap az idegenrendészeti eljárás felfüggesztéséhez, s így a Harmtv. 45. § (6) bekezdésének alkalmazásához.

A Tisztelt Bíróság tehát azzal, hogy a sérelmezett közigazgatási határozatot nem semmisítette meg, hanem hatályában fenntartotta, megsértette az Alaptörvény L) cikkét, döntéshozatala során ugyanis nem volt tekintettel [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] házassági kötelékére, s megfosztotta őket attól, hogy családot alapítsanak és gyermeket vállaljanak.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Kérem a Tisztelt Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot, hogy az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján az Indítványozó kiutasításának végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggeszteni szíveskedjen.

Indokolásul előadom, hogy a végrehajtás súlyosan sérti [REDACTED] családi egységhez fűződő alapjogát (ld.: előző pont), ugyanis kitoloncolása az Alkotmánybíróság eljárásának jogerős ítélettel való befejezését megelőzően helyrehozhatatlan károkat okozna számára, amennyiben indokolatlanul szakítaná el otthonától és férjétől, valamint tenné ki olyan élethelyzetnek, mely utóbb nem reparálható.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Képv.: